

chance

Thailand Elections

CHANCE REPORT

Transforming Insights into Impact

Insights for a Better Society

LIST OF CONTENTS

Part 01 : Executive Summary

สรุปประเด็นสำคัญของรายงาน อธิบายภาพรวมของปัญหาที่พบเจอ

Part 02 : Introduction to the Problem

อธิบายบริบทจุดเริ่มต้นของปัญหาที่เกิดขึ้น

Part 03 : Insights Discovery

การวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อค้นหา Insight สำคัญที่ช่วยเปิดมุมมองใหม่เกี่ยวกับปัญหา เช่น รูปแบบ แนวโน้ม และความผิดปกติที่เกิดขึ้น

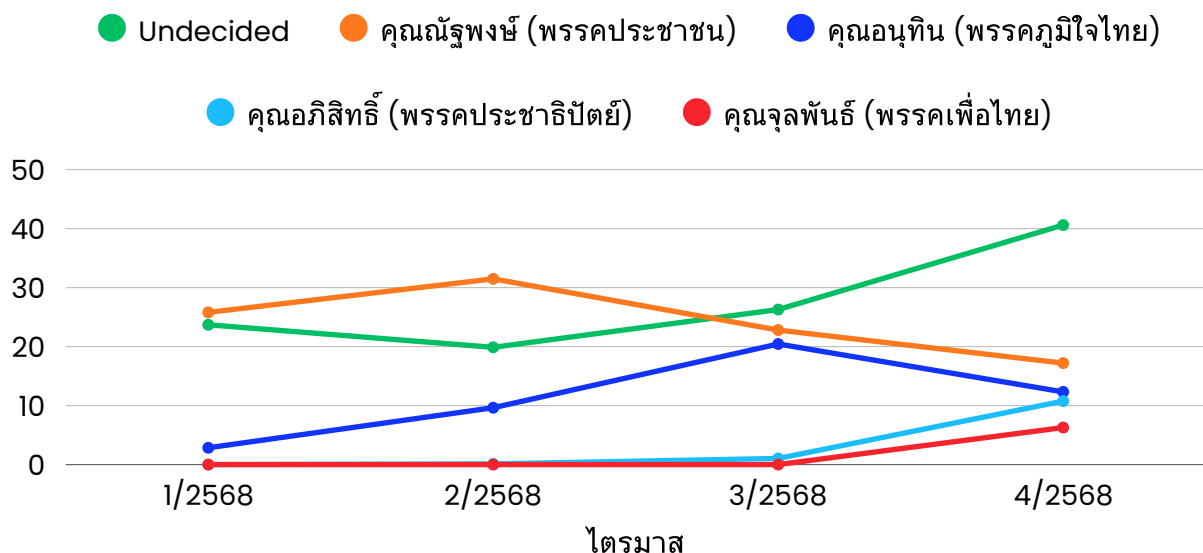
Part 01 : Executive Summary

สรุปประเด็นสำคัญของรายงาน อธิบายภาพรวมของปัญหาที่พบเจอ

THAILAND ELECTIONS 2026

วิกฤตศรัทธา หรือนโยบายยังไม่ตอบโจทย์? ถอดรหัสทำไม 40% ถึงยังสงวนท่าที

นับตั้งแต่ปิดหีบเลือกตั้งในปี 2562 ดูเหมือนว่านาฬิกาของการเมืองไทยจะหมุนไปข้างหน้าเพียงแค่ตัวเลขปี พ.ศ. แต่ในเชิงโครงสร้างและความรู้สึกของประชาชน กลับมีความรู้สึกติดหล่มอยู่ในวังวนเดิมๆ บาทแผล จากกติกาที่บิดเบี้ยวในวันนั้น ได้ลุกลามกลายเป็นวิกฤตศรัทธาในวันนี้ สถิติจากนิต้าโพล กราฟสำรวจด้านล่างแสดงถึง บุคคลที่ประชาชนจะสนับสนุนให้เป็นนายกรัฐมนตรีในการเลือกตั้ง 8 กุมภาพันธ์ 2569 นี้

40% ▶ “ประชาชน
ยังไม่ได้ตัดสินใจ
เลือกใคร”

ตัวเลขผู้มีสิทธิเลือกตั้งกว่า 40% ที่ยังตอบว่ายังไม่มีใครในใจ จากการสำรวจของนิต้าโพล ไม่ใช่เพียงสถิติ ความล้มเหลวตามฤดูกาลเลือกตั้ง หากแต่เป็นสัญญาณเชิงโครงสร้างของการเมืองไทยก่อนปี 2569 ในอดีตกลุ่มยังไม่มีใครในใจ มักถูกมองว่า**รอเปรียบเทียบตัวเลือก** แต่ในบริบทปัจจุบัน**พวกเขากำลังรอคำตอบที่ลึกกว่านั้นและตอบใจยกย่องต่อชีวิตเขา** ตัวอย่างเช่น คำตอบว่าการเลือกตั้งยังมีพลังพอจะเปลี่ยนชีวิตจริงหรือไม่

“**40%** นี่จึงไม่ใช่พื้นที่ว่างทางการเมืองแต่คือ**พื้นที่ของ ความระแวงระวัง ที่สะสมจากประสบการณ์จริง**”

KEY STATISTICS

การสำรวจคะแนนนิยมทางการเมืองรายไตรมาส ครั้งที่ 4/2568

กราฟส่วนทาง

เรตติ้งคนดังร่วง แต่ ไม่เลือกใคร พุ่งขึ้น

+21%

พรรคการเมืองก็เจอปัญหาเดียวกัน ปัญหาไม่ได้หยุดอยู่แค่ใคร
จะเป็นนายกฯ แต่ลึกกว่านั้นคือ **ประชาชนไม่เห็นความแตกต่างเชิงทิศทางของพรรคการเมือง** ผลคือ
แม้ชื่อพรรคจะต่าง แต่ความรู้สึกที่ได้แทบไม่ต่างและ
คล้ายกันในสายตาประชาชนคนเลือก

โครงสร้างประชากร 40% ของผู้ไม่เลือกใคร
พลหลักคือกลุ่มคนในวัยทำงาน

60%

ขณะที่แคนดิเดตหลักทุกคน ขึ้น-ลงผันผวน แต่ไม่มีใครทะลุเพดาน

ภายในรอบไตรมาสสุดท้ายของปี 2568 ที่ผ่านมา สัดส่วน
ประชาชนที่ “ยังไม่เลือกใคร” เพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว ไม่ได้
สะท้อนการรอเปรียบเทียบตัวเลือก แต่สะท้อนการที่คะแนน
ความเชื่อมั่นไหลออกจากผู้นำและพรรคการเมืองทั้งหมด
พร้อมกัน

ประชาชนยังไม่พบพรรคการเมืองที่เหมาะสม

32%

ผู้ลงเลส่วนใหญคือคนวัยทำงาน (26-59 ปี)
รายได้ระดับล่าง-กลาง ส่วนใหญ่ทำอาชีพพนักงานเอกชน
อาชีพอิสระ และแรงงาน ที่พึ่งพาเศรษฐกิจจริงโดยไม่มี
หลักประกันจากรัฐ

ทำไมเสียงของคนทำงานจึงกลายเป็นเสียงความลังเล
กลุ่มนี้คือ

- คนที่ทำงานทุกวัน
 - สร้างรายได้ให้ระบบเศรษฐกิจ
 - แบกรับภาระค่าครองชีพหนี้ และความไม่แน่นอน
- แต่ในประสบการณ์ของพวกเขา การเมืองกลับไม่สามารถ
ลดภาระเหล่านี้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

เสียงของคนทำงานไม่ได้หายไปจากการเมือง
แต่กำลังยืนอยู่ตรงกลาง ระหว่างความหวังกับความระแวง
และเลือกจะ “รอดู” จนกว่าจะเห็นว่า การเมืองพร้อมดูแลพวกเขากลับจริง ๆ

WHO ARE THE UNDECIDED?

จากการวิเคราะห์โครงสร้างกลุ่มตัวอย่างของนิต้าโพล

The Overloaded Majority

The Overloaded Majority วัยทำงานที่แบกจนล้น

“ชีวิตหนักพอแล้ว อย่าให้การเมืองทำให้หนักกว่าเดิม”

อายุ : 30–55 ปี

อาชีพ : พนักงานเอกชน / อาชีพอิสระ / แรงงาน

รายได้ : ระดับกลาง–ล่าง (ชนเดือน)

มุมมอง : ไม่ต้องเปลี่ยนประเทศ ขอแค่ช่วยให้ชีวิตเบาลงจริง
ทำไมยังไม่เลือก

- นโยบายยังไม่ลดค่าครองชีพจริง
- รายได้ไม่มั่นคงขึ้น
- การเมืองพูดเรื่องใหญ่ แต่ไม่แก้เรื่องปากท้อง

Key Insight

กลุ่มใหญ่สุดของคนที่ยังไม่เลือก ต้องการความมั่นคงมากกว่าความหวัง

The Burned-Out Believers

The Burned-Out Believers คนเคยเชื่อ ที่ขอพักใจ

“เคยเชื่อ เคยอิน แต่ไม่อยากผิดหวังซ้ำ”

อายุ : 25–40 ปี

เคยติดตามการเมืองจริงจัง

เคยมีพรรค/ผู้นำในใจ

มุมมอง “ไม่ได้เลิกล้มใจ แค่ไม่อยากฝากใจอีกง่าย ๆ”
ทำไมยังไม่เลือก

- พรรคที่เคยเชียร์ไปไม่ถึงปลายทาง
- ระบบการเมืองทำให้ความหวังสะดุดซ้ำ
- รู้สึกว่าความพยายามของประชาชนไม่ถูกเคารพ

Key Insight

ไม่ใช่คนเฉยชา แต่คือคนที่พักใจจากการเมือง

The Risk-Aware Waiters

The Risk-Aware Waiters ผู้เฝ้ามองความเสี่ยงที่เน้นชัวร์

“เลือกแล้ว จะจบจริงไหม?”

อายุ : 40–60 ปี

อาชีพ : เจ้าของกิจการรายย่อย / อาชีพอิสระ / เกษตรกร

รายได้ : ผันผวน รับความเสี่ยงเอง

มุมมอง “เลือกตั้งคือความเสี่ยง ต้องแน่ใจก่อน”

ทำไมยังไม่เลือก

- กลัวรัฐบาลอยู่ไม่ครบวาระ
- กังวลนโยบายหยุดกลางทาง
- มองการเลือกตั้งเป็นเรื่องต้นทุน ไม่ใช่อารมณ์

Key Insight

การ “ยังไม่เลือก” คือการบริหารความเสี่ยง ไม่ใช่ความไม่รู้

BEHAVIORAL INSIGHTS

วิเคราะห์พฤติกรรมผู้ยังไม่ตัดสินใจเลือกก่อนศึกเลือกตั้ง 2569

กราฟนี้เผยให้เห็นโครงสร้างความคิดของประชาชนกลุ่มนี้อย่างชัดเจน โดยแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 3 ช่วงสำคัญ จากสาเหตุไปสู่กระบวนการตัดสินใจที่นำไปถึงผลลัพธ์ปลายทาง ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนปรากฏการณ์ความลังเลเชิงโครงสร้างในหมู่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไทย จากพฤติกรรมของคนกลุ่มนี้พบว่า

1.ปัจจัยสะสม จากเศรษฐกิจ-ศรัทธา-นโยบายไม่แตกต่าง

กราฟชี้ชัดว่า จุดเริ่มต้นของความลังเลไม่ได้มาจากการขาดข้อมูล แต่เกิดจากประสบการณ์ทางการเมืองที่สะสมมาแล้ว

- **ความผิดหวังจากประสบการณ์ที่ผ่านมา (60%)** - สะท้อนว่าประชาชนจำนวนมากเคย "ตัดสินใจเลือก" มาก่อน แต่ผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จึงเกิดการชะลอการตัดสินใจในรอบนี้
- **ความไม่เชื่อมั่นต่อระบบและนักการเมือง (40%)** - บ่งชี้ว่าความลังเลไม่ได้พุ่งเป้าไปที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่เป็นความไม่มั่นใจต่อกลไกและระบบโดยรวม

กล่าวได้ว่า ความลังเลในรอบนี้คือ "ผลของอดีต" มากกว่าปฏิกิริยาต่อปัจจุบัน

2.กลไกที่แปลงความรู้สึกเป็น "ยังไม่เลือก"

เมื่อความผิดหวังและความไม่เชื่อมั่นถูกส่งต่อเข้าสู่ระดับการตัดสินใจ กราฟแสดงให้เห็น 4 กลไกหลักที่ทำให้ประชาชนยังไม่เลือก

- **เศรษฐกิจยังไม่ดีขึ้น (35%)** - การตัดสินใจเลือกผูกกับชีวิตจริงมากกว่าวาทกรรมทางการเมือง
- **นโยบายยังไม่เห็นผล (25%)** - ประชาชนรอดูผลลัพธ์ที่พิสูจน์ได้ มากกว่าคำสัญญา
- **เลือกแล้วไม่ได้ตามที่เลือก (25%)** - ประสบการณ์จากกลไกอำนาจที่ผ่านมา ทำให้ไม่มั่นใจว่าจะแนบเสียงจะมีผลจริง
- **แนวร่วมไม่ชัดเจนที่ไม่เปิดเผย (15%)** - กังวลการจัดตั้งรัฐบาลหลังเลือกตั้งและข้อตกลงที่ไม่เปิดเผย

3.พฤติกรรมปลายทาง ยังอยู่ในสนาม แต่เลือกช้า

ผลลัพธ์ปลายทางของกราฟสะท้อนพฤติกรรมที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

- **ตัดสินใจช้า / รอโค้งสุดท้าย (45%)** - เป็นกลุ่มที่ยังเปิดรับข้อมูล และมีศักยภาพเป็น swing vote สูง
- **ยังไม่ตัดสินใจ (40%)** - ต้องการความชัดเจนเพิ่มเติมก่อนวันเลือกตั้ง ทั้งด้านนโยบายและท่าทีของพรรคการเมือง
- **ไม่ไปเลือกตั้ง (15%)** - เป็นกลุ่มที่ถอนตัวจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริง

ตัวเลขนี้สะท้อนว่า คนส่วนใหญ่ ยังไม่ออกจากระบบ แต่เลือกใช้กลยุทธ์ "ชะลอการตัดสินใจ" เพื่อหลีกเลี่ยงความผิดหวังซ้ำ

Part 02 : Introduction to the Problem

อธิบายบริบทจุดเริ่มต้นของปัญหาที่เกิดขึ้น

STRUCTURAL CRISIS

จุดเริ่มต้นจากระบบการเมืองหลังปี 2562 เมื่อคูหาไม่ใช่คำตอบสุดท้าย

จุดเริ่มต้นของความลึกลงใจในปัจจุบัน ต้องย้อนกลับไปกับการเลือกตั้งปี 2562 ซึ่งถูกจดจำในฐานะการเลือกตั้งที่คะแนนเสียงมีน้ำหนักไม่เท่ากัน ด้วยกลไกของรัฐธรรมนูญฉบับปี 2560 ที่ถูกขนานนามว่าดีไซน์มาเพื่อประชาชน จากการปรากฏตัวของ ส.ว. 250 คนที่มีอำนาจโหวตเลือกนายกรัฐมนตรี ได้สร้างกำแพงขนาดใหญ่ที่ขวางกั้นเจตจำนงของประชาชน

ความรู้สึกที่ว่าอำนาจไม่ใช่ของประชาชนจริง เริ่มหยั่งรากลึกตั้งแต่นั้นเมื่อพรรคที่ชนะอันดับหนึ่งไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ ขณะที่รัฐบาลที่เกิดขึ้นกลับเป็นรัฐบาลผสมเสียงปรี่มน้ำ ที่รวมเอาพรรคเล็กพรรคน้อยกว่า 20 พรรคมาต่อภาพจิ๊กซอว์อำนาจ ส่งผลให้เสถียรภาพทางการเมืองเปราะบางอย่างยิ่ง

กว่า 7 ปีแห่งความเหนื่อยหน่าย เมื่อสภาล่ม แต่ปัญหาไม่ล่มตาม

ตลอดวาระของรัฐบาลที่ผ่านมา ประชาชนต้องทนเห็นภาพสภาล่มซ้ำซาก ซึ่งไม่ใช่เพียงเรื่องขององค์ประชุมไม่ครบ แต่คือภาพสะท้อนของเกมการเมืองที่ใช้ความเดือดร้อนของประชาชนเป็นตัวประกัน ปรากฏการณ์งูเห่า และการต่อรองผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างโจ่งแจ้ง ทำให้คุณค่าของตัวแทนที่ประชาชนเลือกมาถูกลดทอนลงเหลือเพียงแต่ต่อการรักษาเก้าอี้รัฐมนตรี

ในขณะที่เกมการเมืองในสภาดูเดือด ปัญหาออกสภากลับถูกแก้ไขแบบประคับประคอง

- **เศรษฐกิจ:** รัฐบาลเน้นนโยบายเยียวยาด้วยการแจกเงิน ซึ่งช่วยให้คนรอดตายในระยะสั้น แต่กลับไร้การวางรากฐานเพื่อการเติบโตในระยะยาว
- **ภัยพิบัติ:** ภาพจำของน้ำท่วมที่แก้ด้วยการแจกถุงยังชีพและการสั่งให้สวดมนต์ ตอกย้ำถึงการบริหารงานแบบ "ตั้งรับ" มากกว่า "เชิงรุก"
- **ความมั่นคง:** ในวันที่บกองทัพบกยังสูงลิ่ว แต่คนไทยกลับต้องเผชิญกับภัยคุกคามจากสงครามบริเวณชายแดน กุนจีนเทา และกลุ่มแสมเมอร์ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

ปัญหาเชิงโครงสร้างยังคงอยู่ สิ่งที่เหมาะสมขึ้นอย่างเฉียบ ๓
คือ **ความเหนื่อยหน่าย** ของสังคม

POLITICAL DYNAMICS

2566

ปีการเลือกตั้งครั้งล่าสุดของประเทศไทย

การเมืองไทยเดินหน้า แต่ศรัทธาถอยหลัง
การเมืองไทยไม่ได้เข้าสู่ยุคเปลี่ยนผ่านอย่างที่หลายฝ่าย
คาดหวัง แต่เข้าสู่ภาวะเสถียรภาพทางอำนาจ กับความ
ลังเลของประชาชนพร้อมกัน แม้ประเทศจะมีรัฐบาลและ
สภาที่ทำงานได้ตามกลไก แต่กระบวนการจัดตั้งรัฐบาลที่
ไม่สะท้อนผลคะแนนเสียงโดยตรง ได้ทิ้งคำถามสำคัญไว้
ว่า เสียงของประชาชนยังมีน้ำหนักเพียงใดในระบบ
การเมืองปัจจุบัน

ความหวังที่ไม่ถึงปลายทาง

คะแนนเสียงสะท้อนความต้องการ
เปลี่ยนแปลง แต่กระบวนการจัดตั้ง
รัฐบาลทำให้ผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามความ
คาดหวังของประชาชน

2566

2566

รัฐบาลใหม่ เสถียรภาพที่ไม่อิน

ประเทศไทยมีรัฐบาลที่บริหารได้ แต่ความ
รู้สึกเชื่อมโยงระหว่างรัฐกับเสียง
ประชาชนลดลงอย่างชัดเจน

ปากท้องกดดัน รัฐช่วยให้รอด แต่ไม่พ้น

ค่าครองชีพสูง หนี้ครัวเรือนเพิ่ม ขณะที่
นโยบายรัฐยังเน้นประคองระยะสั้น
มากกว่าการแก้โครงสร้างรายได้

2567

2568

วิกฤตซ้ำ น้ำท่วม-ภัยพิบัติ-ชายแดน

น้ำท่วม ภัยพิบัติ ความตึงเครียด
ชายแดน และความไม่มั่นคงแรงงาน
สะท้อนรัฐที่ยังแก้ปลายเหตุเป็นหลัก

ความเสี่ยงโลก ศรัทธาที่ถอยหลัง

แรงกดดันจากเศรษฐกิจโลกและความไม่
แน่นอนทางการเมือง ทำให้ประชาชน
จำนวนมากเลือกรอดูจนเกิด 40% ที่ยังไม่
เลือกใคร

2568

KEY INSIGHTS

ประเทศไม่ล่ม

ความเชื่อมั่นไม่ฟื้น

หลังการเลือกตั้งปี 2566 การเมืองไทยไม่ได้เผชิญแรงสั่นสะเทือนจับพลัน ประเทศยังมีรัฐบาลสภายังทำงาน ระบบราชการยังเดินหน้า และเศรษฐกิจยังไม่ล่มกลายอย่างที่หลายฝ่ายเคยกังวล แต่ภายใต้ความนิ่งนั้น สิ่งที่ยังไม่กลับมา คือความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการเมือง

นี่ไม่ใช่วิกฤตที่ปรากฏเป็นตัวเลขติดลบหรือการประท้วงขนาดใหญ่ แต่เป็นวิกฤตที่ค่อย ๆ กัดกร่อน “ความหมายของการเลือกตั้ง” อย่างเงียบงัน

เมื่อเสถียรภาพไม่เท่ากับความเชื่อใจ

รัฐบาลหลังปี 2566 สามารถรักษาเสถียรภาพเชิงอำนาจไว้ได้ การเมืองไม่ปะทะรุนแรง และการบริหารประเทศดำเนินไปตามกลไก แต่เสถียรภาพดังกล่าวไม่ได้แปลว่า ความเชื่อใจของประชาชนจะฟื้นกลับมาโดยอัตโนมัติ

ในสายตาของผู้คนจำนวนมาก ระบบการเมืองอาจอยู่ได้ แต่ยังไม่สามารถตอบคำถามพื้นฐานว่า เสียงของประชาชนมีผลต่อทิศทางประเทศเพียงใด ความเชื่อมั่นจึงไม่ได้หายไปเพราะความล้มเหลวเฉียบพลัน แต่ถดถอยลงจากประสบการณ์ที่สะสมต่อเนื่อง

ท่ามกลางความไม่มั่นใจว่าการเลือกจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงจริงหรือไม่?

Part 03 : Insights Discovery

การวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อค้นหา Insight สำคัญที่ช่วยเปิดมุมมองใหม่เกี่ยวกับปัญหา เช่น รูปแบบ แนวโน้ม และความผิดปกติที่เกิดขึ้น

TIMELINE OF THE SNAP ELECTION

ชวนเหตุดังต่อไปนี้เป็นการเปลี่ยนตัวนายกฯ จนถึงคืนที่ประกาศยุบสภา เริ่มต้นจาก

ทำไมต้องเป็นรัฐบาล "คุณอนุทิน" ที่ยุบสภา?

เหตุการณ์นี้ค่อนข้างพิเศษเพราะคุณอนุทินขึ้นมาเป็นนายกฯ ในช่วงรอยต่อที่การเมืองไทยไร้ทางออก โดยมีการทำข้อตกลงลับ (MOA) ที่จะเข้ามาเพื่อล้างกระดาน และจัดเลือกตั้งใหม่ให้เร็วที่สุด เพื่อให้ได้รัฐบาลที่มีเสถียรภาพและเริ่มกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จริงๆ

การเลือกตั้ง 8 ก.พ. 69

กับการกิจทำลายกำแพงปัญหาเชิงโครงสร้าง

จาก "ความบิดเบี้ยวปี 62" สู่การคืนอำนาจที่แท้จริง

ปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคมในปัจจุบันมีจุดเริ่มต้นมาจากกติกาที่ไม่เป็นธรรม หลังปี 2562 ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปี 2560 ถูกออกแบบมาเพื่อขวางกั้นเจตจำนงของประชาชนผ่านกลไก สว. 250 คน แม้จะมีการเลือกตั้งในปี 2566 แต่ผลลัพธ์กลับไม่เป็นไปตามความคาดหวังของประชาชน ทำให้เกิดรัฐบาลที่ขาด "ความเชื่อมโยงกับเสียงส่วนใหญ่"

การเลือกตั้งวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2569 จึงไม่ใช่แค่การเปลี่ยนตัวผู้บริหาร แต่คือการล้างกระดาน เพื่อตอบคำถามที่ค้างคามานานว่าเสียงของประชาชนมีน้ำหนักเพียงใดในระบบการเมืองไทย โดยครั้งนี้จะเป็นครั้งแรกที่ไม่มีเงาของ สว. มากำหนดตัวนายกรัฐมนตรี

วิกฤตศรัทธาที่กัดกร่อนจากภายใน

ตลอด 7 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยติดอยู่ในหล่มของ**เสถียรภาพที่ไร้ความเชื่อมั่น** แม้ระบบราชการและเศรษฐกิจจะยังดำเนินไปได้ แต่ประชาชนกลับเผชิญกับปัญหาที่แก้ไม่ตกแบบเชิงรุก

- **การบริหารงานแบบตั้งรับ:** การแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยการแจกเงิน หรือการแก้ภัยพิบัติด้วยการสั่งให้สวดมนต์ ตอกย้ำความรู้สึกว่ารัฐบาลทำได้เพียงประคับประคองไม่ใช่การวางรากฐาน
- **พฤติกรรมขู่เห่าและเกมสกา:** ภาพลักษณ์ของสกล่มซ้ำซากและการต่อรองผลประโยชน์ ทำให้คุณค่าของตัวแทนประชาชนลดน้อยลงจนเกิดภาวะเหลื่อมล้ำสะสม

ด้วยเหตุนี้ การเลือกตั้งครั้งนี้จึงถูกมองว่าเป็น**โอกาสสุดท้าย** ในการดึงความเชื่อมั่นที่ติดลบของประชาชน ให้กลับมาเข้าสู่ระบบอีกครั้ง

ชนวนเหตุ "การยุบสภา" ทางออกเดียวของรัฐบาลไร้เสถียรภาพ

ไทม์ไลน์ในปี 2568 แสดงให้เห็นชัดเจนว่า**รัฐบาลคุณอนุทิน คือรัฐบาลช่วงเปลี่ยนผ่าน** ที่แบกรับภาระหนักเกินกำลัง ทั้งวิกฤตชายแดนและปัญหาเศรษฐกิจ เมื่อเกิดความแตกหักในเรื่องการแก้รัฐธรรมนูญและการถูกกดดันด้วยญัตติไม่ไว้วางใจ การยุบสภาในวันที่ 12 ธันวาคม 2568 จึงไม่ใช่ความพ่ายแพ้ แต่เป็นการ **Set Zero** เพื่อหยุดวงจรการเมืองน้ำเน่าในสภาที่เดินหน้าต่อไปไม่ได้

Key Takeaway

ตัวเลขจากนิต้าโพลคือหลักฐานชั้นดีว่า การเมืองไทยก่อนยุบสภา คือ **ภาวะอัมพาตทางศรัทธา**

การเลือกตั้ง 8 ก.พ. นี้จึงไม่ใช่การแข่งขันเพื่อหาผู้ชนะเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการแข่งขันเพื่อ**กอบกู้ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อระบบรัฐสภา** กลับคืนมา

KEY INSIGHTS

8 กลุ่มภาพพันธ์นี้...
คุณคือ **เสียงส่วนใหญ่**
ที่โพลยังหาไม่เจอหรือเปล่า?

นิต้าโพลล่าสุดบอกเราว่า

40% และ 32%

ยังเลือกไม่ได้ว่าจะให้ใครเป็นนายกฯ

ยังไม่มีพรรคในดวงใจ

นี่ไม่ใช่แค่เรื่องความลังเล แต่มันคือสะท้อนว่า
กำแพงความเบื่อกำลังสูงเกินกว่า ความหวัง

“ ถ้าคุณอยู่ในกลุ่ม 40% ที่ยังไม่เลือกใคร
อะไรคือเงื่อนไขเดียว ที่จะทำให้คุณยอมลุกไปเข้ากาในคูหา? ”

A person wearing a dark grey suit and a white dress shirt is holding a white envelope. The word "chance" is written in a bold, blue, italicized sans-serif font across the center of the envelope. A blue swoosh underline is positioned above the 'a' in "chance". The background is a light grey surface with a subtle pattern of thin, wavy blue lines at the bottom.

chance